

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Erazma Barčića 5

Poslovni broj: 7 UsI-1058/2019-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Rijeci, po sucu Antunu Žagaru, uz sudjelovanje zapisničarke Mile Valentić, u upravnom sporu tužitelja 1. Ćuf d.o.o. u stečaju Zagreb, Francesca Tenchinija 2/a i 2. Gasfin s.a. sa sjedištem u Route d' Arlon 45, L-8009 Strassen, Luxembourg, koje zastupa opunomoćenik Marko Zagorac, odvjetnik u Rijeci, Ante Starčevića 5, protiv tuženika Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49, uz sudjelovanje zainteresirane osobe LNG Hrvatska d.o.o. Zagreb, Radnička cesta 80, koju zastupa opunomoćenik mr. sc. Davorin Cmrečki, odvjetnik u Zagrebu, Petrinjska ulica 45/IV i opunomoćenik Toni Caratan, zaposlenik zainteresirane osobe, radi stupanja u posjed, 9. prosinca 2019.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/I-943-06/19-01/110, URBROJ: 514-05-02-01-02/17-19-04 od 25. srpnja 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovoga spora.

III. Nalaže se tužiteljima da zainteresiranoj osobi naknadi troškove ovoga upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude.

Obrazloženje

Rješenjem Ministarstva pravosuđa, Uprave za građansko, trgovačko i upravno pravo, KLASA: UP/I-943-06/19-01/110, URBROJ: 514-05-02-01-02/17-19-04 od 25. srpnja 2019., u točki I. trgovačkom društvu LNG Hrvatska d.o.o. Zagreb, ovdje zainteresiranoj osobi, dopušteno je stupanje u posjed u postupku nepotpunog izvlaštenja nekretnina k.č.br. 14057 k.o. Omišalj i dr., u vlasništvu trgovačkog društva Ćuf d.o.o. Zagreb, ovdje tužitelja, dok su točkama II.-VII. određeni rokovi i način ulaska u posjed te troškovi postupka.

Tužitelji Ćuf d.o.o. Zagreb i Gasfin s.a. Luxembourg pravodobno su protiv tuženika ovome Sudu podnijeli tužbu kojom osporavaju zakonitost navedenog drugostupanjskog rješenja. U tužbi i kasnijem podnesku u bitnom redu navode da se prijedlog za stupanje u posjed nekretnine koja se izvlašćuje može podnijeti u tijeku postupka izvlaštenja, a da postupak izvlaštenja u konkretnom slučaju nije u tijeku jer da nije podnesen uredan zahtjev za izvlaštenje. Pojašnjavaju da im kao vlasniku odnosno založnom vjerovniku nekretnine koja se izvlašćuje nije dostavljen prijedlog za izvlaštenje, a niti prijedlog za stupanje u posjed, pa da im

na taj način nije omogućeno da se očituje o činjenicama i pravnim pitanjima koja su važna za rješenje ove upravne stvari. S tim u svezi dodaju da je drugotužitelj na raspravi predložio mu se hipotekarnom vjerovniku prizna svojstvo stranke, o čemu tuženik nije odlučio. Nadalje navode da su na raspravi održanoj u upravnom postupku zatražili da mu se dodjeli razuman rok za očitovanje na sve činjenice i okolnosti budući da im prethodno nije dostavljen prijedlog za izvlaštenje niti prijedlog za stupanje u posjed, ali da je tuženik na raspravi odbio taj njegov prijedlog bez ikakvog obrazloženja. Ističu da bi, da im je bilo omogućeno da se očituje dokazali da prijedlog za izvlaštenje nije uredno podnesen. S time u vezi pojašnjavaju kako se prijedlog za stupanje u posjed može podnijeti jedino ako je postupak izvlaštenje u tijeku, jer da to proizlazi iz odredbe članka 41. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade. Nastavno navode kako Zakon o izvlaštenju i određivanju naknade ne propisuje kada se ima smatrati da je postupak izvlaštenja pokrenut, ali da tu pravnu prazninu upotpunjuje Zakon o općem upravnom postupku, koji u članku 40. propisuje da se postupak koji se pokreće na zahtjev stranke ima smatrati pokrenutim u trenutku predaje urednog zahtjeva stranke javnopravnom tijelu. Ističu da a u konkretnom slučaju prijedlog za izvlaštenje nije uredan iz razloga jer je podnesen od neovlaštene osobe i iz razloga što uz prijedlog nije priložena pravomoćna lokacijska dozvola. U odnosu na neovlaštenu osobu navode kako smatraju da je prijedlog za izvlaštenje i stupanje u posjed sukladno članku 11. Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin trebao biti podnesen od strane Republike Hrvatske zastupane po društvu LNG Hrvatska d.o.o., a prijedlog da je podnesen od strane LNG Hrvatska d.o.o. te da se u istome ne navodi da bi društvo LNG Hrvatska d.o.o. postupalo u ime i za račun Republike Hrvatske. Navode da je tuženik samoinicijativno izmijenio prijedlog za stupanje u posjed na način da je u osporavanom rješenju dodao da se trgovačkom društvu LNG Hrvatska d.o.o. „u ime i za račun Republike Hrvatske“ dopušta stupanje u posjed predmetne nekretnine, te smatraju da je na taj način tuženik izmijenio osobu podnositelja prijedloga bez da je to tražio sam podnositelj, umjesto da je prijedlog odbacio jer je podnesen od strane neovlaštene osobe. Nadalje navode kako uz prijedlog za izvlaštenje nije dostavljena pravomoćna lokacijska dozvola obzirom da je protiv I. izmjene i dopune lokacijske dozvole od 26. listopada 2018. pokrenut upravni spor kod ovog Suda pod poslovnim brojem 1 UsI-1658/2018 koji je u žalbenom postupku pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske. Dodaju da je lokacijska dozvola na koju se poziva tuženik izmijenjena i da više ne proizvodi pravne učinke u izmijenjenom dijelu, a taj izmijenjeni dio da je bitan jer je izvorna lokacijska dozvola predviđala kopneni terminal, dok se izmjenom i dopunom predviđa plutajući terminal. Nadalje navode da podnositelj uz prijedlog nije dostavio dokaz da je iznos iz procjemenog elaborata, koji je sačinjen u okviru postupka osiguranja dokaza o stanju i vrijednosti nekretnine, uplaćen na poseban račun tuženika. Smatraju da je s obzirom da se radi izgradnji građevine koja je strateški interes za Republiku Hrvatsku postupak izvlaštenja, u koji je uključen i postupak osiguranja dokaza, trebao biti sukladno proveden pred tužnikom, a ne pred Uredom državne uprave. Navode da obzirom da je postupak osiguranja dokaza proveden pred nenadležnim tijelom, da elaborate koji su sačinjeni u okviru tog postupka ne treba uzeti u obzir, a niti se stoga može smatrati da je podnositelj prijedloga dostavio dokaz da je potreban iznos iz procjemenog elaborata uplaćen na poseban račun tuženika. Također navode da je odredbom članka 59. stavka 4. Zakona o općem upravnom postupku propisano da se o osiguranju dokaza donosi rješenje, a da u konkretnom slučaju nije doneseno nikakvo rješenje i da je stoga postupak osiguranja dokaza još uvijek u tijeku. Predlažu da Sud provede dokazni postupak uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka pa da po provedenom postupku poništi osporeno rješenje.

Tuženik se u odgovoru na tužbu poziva na navode iz osporenog rješenja i predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Zainteresirana osoba u opširnom i detaljnom odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je osporeno rješenje zakonito i osporava navode iz tužbe. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev odbije.

Sud je održao ročište za raspravu 6. prosinca 2019., na koje su pristupili tužitelji i zainteresirana osoba, a kako je tuženik uredno pozvan, Sud je ne našavši razloga za odgodu, ročište održao u njihovom odsustvu.

Tužitelji i zainteresirana osoba su na ročištu izjavili da ostaju kod dotadašnjih navoda.

Među strankama je u ovome sporu sporno je li postupak koji je prethodio ovome sporu pravilno proveden i je li pravilno određeno stupanje u posjed nekretnina u postupku izvlaštenja.

Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovoga upravnog spora te u spisu predmeta upravnog postupka koji je ovom sporu prethodio.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

U prvom redu, prema shvaćanju Suda, u postupku stupanja u posjed nekretnina u postupku izvlaštenja hipotekarnom vjerovniku ne treba priznati svojstvo stranke, jer se odlukom o privremenom stupanju u posjed ne dira u njegova prava i interese. Međutim, kako je uvidom u spis predmeta upravnog postupka Sud utvrdio da je drugotužitelj na raspravi u upravnom postupku postavio zahtjev za priznavanjem statusa stranke, o kojem tuženik nije odlučio, Sud je zaključio da je drugotužitelj ovlašten za podnošenje ove tužbe, i to iz razloga što o njegovom zahtjevu za priznavanjem svojstva stranke nije odlučeno.

Nadalje, Odredbom članka 30. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09, dalje: Zakon o općem upravnom postupku) propisano je da se u postupku stranci mora omogućiti izjašnjavanje o svim činjenicama, okolnostima i pravnim pitanjima važnim za rješavanje upravne stvari.

U stavku 2. istog članka propisano je da se bez prethodnog izjašnjavanja stranke postupak može provesti samo ako se usvaja zahtjev stranke ili ako odluka u postupku nema negativan učinak na pravne interese stranke ili kad je tako propisano zakonom.

Člankom 52. stavkom 1. Zakona o općem upravnom postupku propisano je da stranka ima pravo sudjelovati u ispitnom postupku sve do donošenja odluke o upravnoj stvari, davati izjave i objašnjenja, iznositi činjenice i okolnosti koje su bitne za rješavanje upravne stvari te pobijati točnost navoda koji se ne slažu s njezinim navodima.

U stavku 2. istog članka propisano je da je službena osoba dužna omogućiti stranci izjašnjavanje o svim okolnostima i činjenicama koje su iznesene u ispitnom postupku, o prijedlozima za izvođenje dokaza i podnesenim dokazima, sudjelovanje u izvođenju dokaza i postavljanje pitanja drugim strankama, svjedocima i vještacima preko službene osobe, a uz dopuštenje službene osobe i neposredno, kao i upoznavanje s rezultatom izvođenja dokaza i izjašnjavanje o tim rezultatima.

Prije svega valja reći da je u konkretnom upravnom postupku povrijeđeno pravo stranke na izjašnjavanje iz citiranog članka 30. i 52. Zakona o općem upravnom postupku, i to iz

razloga što je iz stanja spisa predmeta upravnog postupka razvidno da tužitelju nije omogućeno da se adekvatno očituje na prijedlog za stupanje u posjed i na sve ostale činjenice za koje on smatra da su relevantne za donošenje odluke u predmetnoj upravnoj stvari. Naime, iz stanja spisa predmeta upravnog postupka slijedi, kako to pravilno ukazuje tužitelj, da je tužitelj prvi puta saznao za predmetni prijedlog za stupanje u posjed na raspravi koja je održana u upravnom postupku pred tuženikom povodom tog prijedloga te da je tužitelj na toj raspravi zatražio dodatni rok za očitovanje, ali je taj njegov prijedlog odbijen. Time je onemogućeno tužitelju da se adekvatno očituje na navedeni prijedlog za stupanje u posjed te da po potrebi izvrši uvid u spis osnovnog postupka izvlaštenja, ukoliko je to smatrao relevantnim.

Međutim, taj propust je otklonjen u ovom sporu na način da je tužitelju omogućen uvid u svu relevantnu dokumentaciju.

Nadalje, člankom 41. stavkom 1. i 2. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade („Narodne novine“, broj 74/14 i 69/17, dalje: Zakon o izvlaštenju i određivanju naknade) propisano da korisnik izvlaštenja koji dokaže postojanje pravnog i opravdanog interesa odnosno vjerojatnost nastupa znatne štete može, u tijeku postupka izvlaštenja, podnijeti zahtjev za stupanje u posjed nekretnine za koju je podnesen prijedlog za izvlaštenje, a koji se zahtjev podnosi Ministarstvu odnosno nadležnom tijelu koje vodi postupak izvlaštenja.

Stavkom 3. istog članka propisano je da uz zahtjev korisnik izvlaštenja mora dostaviti dokaz da je vlasniku odnosno prijašnjem vlasniku nekretnine isplaćena sporazumno utvrđena naknada ili naknada u visini utvrđenoj procjembenim elaboratom iz članka 25. stavka 2. toga Zakona odnosno da je taj iznos naknade uplaćen na poseban račun koji će Ministarstvo odnosno nadležno tijelo; na zahtjev korisnika izvlaštenja, otvoriti kod Ministarstva odnosno nadležnog tijela koje vodi postupak.

Stavkom 7. istog članka propisano je da iznimno, korisnik izvlaštenja ne mora dokazivati postojanje pretpostavki iz stavka 1. tog članka ako se radi o izgradnji građevine ili izvođenju radova javne infrastrukture (kao što su javne ceste, željeznička infrastruktura te vodnogospodarska infrastruktura).

Člankom 43. stavkom 1. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade propisuje da ako je korisnik izvlaštenja stupio u posjed izvlaštene nekretnine u tijeku postupka izvlaštenja, a prijedlog za izvlaštenje bude odbijen, vlasnik nekretnine ima pravo na naknadu štete koju mu je korisnik izvlaštenja nanio stupanjem u posjed nekretnine.

Člankom 27. stavkom 5. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade propisano je da će Ministarstvo odnosno nadležno tijelo dostaviti korisniku izvlaštenja i vlasniku odnosno posjedniku nekretnine procjembeni elaborat iz članka 25. stavka 2. toga Zakona radi obavijesti.

Prema shvaćanju Suda, sukladno citiranim odredbama članka 41. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade, za stupanje u posjed prije pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju jedino je odlučno da je za nekretninu za koju je se traži stupanje u posjed podnesen prijedlog za izvlaštenje od strane iste osobe koja je podnijela i prijedlog za stupanje u posjed i da u trenutku odlučivanja o prijedlogu za stupanje u posjed eventualno nije doneseno rješenje o odbijanju ili odbacivanju prijedloga za izvlaštenje, a u konkretnom slučaju nije sporno da takvo rješenje nije doneseno. Odnosno, jedino je odlučno da postupak izvlaštenja traje, dok će se o valjanosti isprava koje se dostavljaju uz prijedlog za izvlaštenje odlučivati rješenjem o osnovanosti zahtjeva.

U odnosu na navode tužitelja da zainteresirana osoba ne može stupiti u posjed predmetne nekretnine iz razloga što da naknada koja je utvrđena procjembenim elaboratom nije valjana utvrđena jer je postupak osiguranja dokaza vođen pred nenadležnim tijelom, Sud smatra da je za postupak stupanja u posjed dovoljno to da je zainteresirana osoba isplatila naknadu na temelju procjembenog elaborata koji je bio osnova za pokretanje postupka nepotpunog izvlaštenja, a da li je taj elaborat valjano sačinjen ispitivati će se u postupku izvlaštenja. Osim toga čim tužitelj u postupku nepotpunog izvlaštenja ospori procjembeni elaborat, a prigovori ne budu otklonjeni, taj elaborat se ne može koristiti već se pristupa izradi nove procjene u okviru samog postupka nepotpunog izvlaštenja.

U odnosu na navode tužitelja da ne postoji rješenje o osiguranju dokaza pa da se ne zna kolika bi se naknada morala isplatiti vlasniku za nepotpuno izvlaštenu nekretninu Sud smatra da sukladno citiranom članku 27. stavku 5. Zakona o izvlaštenju i određivanju naknade postupak stupanja u posjed završava obaviješću – dostavljanjem procjembenog elaborata, a Zakon o izvlaštenju i određivanju naknade ovdje ima prednost u primjeni u odnosu na opća pravila upravnog postupka koja su propisana Zakonom o općem upravnom postupku.

I naposljetku, odredbom članka 6. stavka 1. Zakona o terminalu za ukapljeni prirodni plin („Narodne novine“, broj 57/18, dalje: Zakon o terminalu za UPP) propisano je da se za nositelja investicije projekta terminala za UPP na otoku Krku određuje investitor društvo LNG Hrvatska d.o.o.

Nadalje, odredbom članka 11. stavka 3. Zakona o terminalu za UPP propisano je sa prijedlog za izvlaštenje nekretnina u ime i za račun Republike Hrvatske podnosi investitor iz članka 6. stavka 1. toga Zakona.

Stoga je prema shvaćanju Suda bitno da je prijedlog za izvlaštenje za predmetni zahvat podnesen od strane investitora LNG Hrvatska d.o.o., a je li pritom propušteno navesti da je prijedlog podnesen „u ime i za račun Republike Hrvatske“, te je li to tuženik sad nadodao, nije propust koji može utjecati na rješenje stvari, budući da je status zainteresirane osobe jasno propisan citiranim odredbama Zakona o terminalu za UPP i Zakonom je propisano da zainteresirana osoba sve radnje poduzima u ime i za račun Republike Hrvatske.

Slijedom svega navedenog, na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ broj 20/10, 143/12, 94/16, 29/17, dalje: Zakon o upravnim sporovima) tužbeni zahtjev valjalo je odbiti kao neosnovan.

Kako su odlučne činjenice utvrđene na razini izvjesnosti koja isključuje svaku razumnu sumnju u njihovu istinitost, Sud je ostale dokazne prijedloge odbio kao suvišne.

Tužitelji su postavili zahtjev za naknadu troškova spora za sastav tužbe u iznosu od 2.500,00 kn te pristup ročištu u iznosu od 2.500,00 kn, sve uvećano za PDV. Zainteresirana osoba je postavila zahtjev za naknadu troškova spora za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, pristup ročištu u iznosu od 2.500,00 kn, trošak izbivanja iz pisarnice u iznosu od 1.750,00 kn i trošak pristupa ročištu za objavu u iznosu od 2.500,00 kn, sve uvećano za PDV, što ukupno iznosi 11.562,50 kn.

Prema odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima stranka koja izgubi spor u cijelosti snosi sve troškove spora, ako zakonom nije drukčije propisano.

Stavkom 2. istoga članka propisano je da se vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom.

Slijedom navedenog tužiteljima je odbijen zahtjev za naknadu troškova spora, budući da su spor izgubili. Zainteresiranoj osobi je priznat trošak sastava odgovara na tužbu i pristupa ročištu, što sukladno Tbr. 23. Odvjetničke tarife ukupno iznosi 5.000,00 kn uvećano za PDV, odnosno 6.250,00 kn, dok joj je trošak izbivanja iz pisarnice i pristupa ročištu za objavu odbijen kao neosnovan.

Slijedom navedenog, tužiteljima je naloženo da zainteresiranoj osobi naknade troškove ovoga upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn, u roku od 60 dana od dostave pravomoćne presude, dok je zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora odbijen.

U Rijeci 9. prosinca 2019.

S u d a c

Antun Žagar, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- opunomoćeniku tužitelja Marku Zagorcu, odvjetniku u Rijeci, Ulica Ante Starčevića 5
- tuženiku Ministarstvu pravosuđa, Upravi za građansko, trgovačko i upravno pravo, Zagreb, Ulica grada Vukovara 49
- opunomoćeniku zainteresirane osobe mr. sc. Davorinu Cmrečkom, odvjetniku u Zagrebu, Petrinjska ulica 45/IV

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica

Mila Valentić

